U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobce: V. T.,** proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 9. 2004 č. j. 61 Az 50/2004 – 42,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 1. 12. 2004 se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 9. 2004 č. j. 61 Az 50/2004 – 42, kterým byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2004 č. j. OAM-347/VL-10-12-2004 o zamítnutí žádosti žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodné dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

Z předloženého soudního spisu plyne, že písemné vyhotovení shora citovaného rozsudku Krajského osudu v Ostravě, ve kterém byl žalobce řádně poučen o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost, bylo doručeno žalobci (respektive jeho právní zástupkyni pro předmětné řízení u krajského soudu) prostřednictvím držitele poštovní licence dne 13. 10. 2004. Ze soudního spisu dále vyplývá, že žalobce si později písemné vyhotovení rozsudku převzal osobně u krajského soudu, a to dne 25. 11. 2004.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejblíže následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku, tj. středa 13. 10. 2004, a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační

stížnosti tak byla středa 27. 10. 2004. Kasační stížnost však byla podána žalobcem osobně u krajského soudu teprve dne 1. 12. 2004.

Zákonnost postupu krajského soudu při doručování rozsudku žalobce v kasační stížnosti nezpochybnil. Skutečnost, že žalobce si rozsudek sám převzal až dne 25. 11. 2004, nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv a nelze jí počítat od uvedeného dne.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnosti odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. ledna 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu